

Afdansningsbal i den gensidige

BRANDKASSEN G/S

Forsikringsselskaberne skal i 2012 opfylde de skærpede solvens II-krav til kapitalgrundlaget. Flere mindre selskaber vil sikkert opgive ævred. Blandt de gensidige selskaber er der udsigt til ligrøveri.

FOR EN MÅNEDS TID siden kunne RB-Børsen oplyse, at topchefen i et mindre skadesforsikringsselskab var fratrådt sin stilling, efter at Finanstilsynet havde afgjort, at direktøren ikke havde ”den fornødne erfaring og finansielle indsigt” til at varetage sit hverv.

Det viser sig nu, at det var Forsikringsselskabet Brandkassen G/S, der måtte tage afsked med sin direktør. Brandkassen er så vist ikke noget stort selskab. Kassen, der for et år siden flyttede kontoret hjem i bestyrelsesformandens dagligstue i Hvalsø, stod med direktørens afgang helt uden medarbejdere.

DET ER IKKE af økonomisk nød, at Brandkassen sparer på udgifterne til kontorhold. Nok rakte selskabets præmieindtægter på 398 tus. kr. alene til en fjerdedel af bestyrelseshonoraret i 2009, men egenkapitalen androg dog ikke mindre end 53 mio. kr.

Er man så heldig, at Brandkassen besvarer telefonen, kan man høre formanden beklage – inden han lægger røret på – at selskabet ikke i øjeblikket tager nye kunder ind. Det har selskabet ikke gjort i mange år. Til gengæld mister selskabet formentlig kun kunder ved dødsfald. Brandkassens kunder udkæmper en sand overlevelseskamp.
Last man standing takes it all.

BESTYRELSEN HAR FAT i den lange ende. Brandkassens øverste myndighed er delegeretforsamlingen, der efter vedtægterne udpeges af bestyrelsen. 2/3 af de delegerede kan beslutte at opløse Brandkassen, hvis formue i så fald fordeles blandt medlemmerne i forhold til den indbetalte præmie i det seneste regnskabsår. Kun medlemmer, der har været med de sidste 10 år, får del i byttet. Sådan!

En sluttet kreds anført af bestyrelsen forbereder sig på at kunne tømme Brandkassen. Brandkassen er en bombe under al gensidig forsikring, og den udstiller problemet ved den manglende lovregulering af andelsselskabernes, herunder de gensidige forsikringsselskabers, forhold.

LEDELSERNE af de gensidige selskaber synes ikke altid at skelne mellem erhvervsdrivende andelsselskaber og selvejende institutioner (fonde). For magtfulde direktører og bestyrelser er der ikke langt til den opfattelse, at de selv ejer butikken. Brandkassen er ikke det første gensidige forsikringsselskab, der er blevet røvet indefra.

I ethvert forsikringsselskab reguleres forsikringstagernes forhold af lov om finansiel virksomhed. Er selskabet organiseret som et aktieselskab, reguleres ejernes forhold af selskabsloven. I et gensidigt selskab er ejernes forhold derimod ikke reguleret ved lov. Finanstilsynet har således ikke nogen særlig, lovhjemlet kompetence til at sikre forsikringstagernes ejerinteresser som deltagere i det kollektive ejerskab til et gensidigt forsikringsselskab.

DET ER PÅ TIDE, lovgiverne frigør sig for den berøringsangst, der præger forholdet mellem Christiansborg og andelsbevægelsen. Gensidig forsikring er som begreb uovertruffet. Men uden lovgivning risikerer begrebet at blive profaneret af magtkorrumperede ledelser. Lovgiverne må give tilsynet de tilstrækkelige rammer. Et tilsyn med de gensidige forsikringselskaber forudsætter en bred vinkel. Mangelen på forsikringsteknisk ekspertise kan dog næppe være det største problem i Brandkassen.

Der er brug for ved lov at beskytte de gensidige forsikringstagere mod sådanne overgreb fra ledelsen, som vi tidligere har set eksempler på, og som nu synes på vej i Brandkassen. Den mangelfulde retsbeskyttelse af gensidige forsikringstagere er en trussel mod hele andelsbevægelsen.

j.astrup.hansen@mail.dk